

Πνευματικοί προβληματισμοί κατά την περίοδο του κορωνοϊού (Επίσκοπος Αμαθούντος Νικόλαος)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Κατά καιρούς, όταν υπάρχουν διάφορες παγκόσμιες κρίσεις όπως πόλεμοι, οικονομική κρίση, ασθένειες κ.α., όπως η παρούσα πανδημία του κορωνοϊού, αρχίζουμε να πανικοβαλλόμαστε και να αγχωνόμαστε και να τα συνδέουμε με τα θέματα των εσχάτων και το τέλος του κόσμου, με την παρουσία του Αντιχρίστου, με το γραμμικό-κωδικό σύστημα στο εμπόριο των προϊόντων κ.α.

Με αφορμή τη παρούσα, λοιπόν, πανδημία και τη στάση μας, αλλά και όσα γράφονται και λέγονται, θα ήθελα να πω τα ακόλουθα:

Η σχέση μας με τον Θεόν και την Εκκλησία πρέπει να είναι και να παραμένει σταθερή και ανιδιοτελής, ως αποτέλεσμα της τέλει αγάπης και εμπιστοσύνης

μας στην αγάπη και την πρόνοια Του, που έχει για όλον τον κόσμο.

Δεν μπορεί η σχέση μας με το Θεό να είναι πρόσκαιρη, συμφεροντολογική, ιδιοτελής και εμπορική, δηλαδή σχέση του «δούναι και λαβείν», αλλά σταθερή και δυνατή, ανεξαρτήτως εξωτερικών παραγόντων. Όπως ο Θεός επιτρέψει, όχι για το πρόσκαιρό μας συμφέρον, αλλά για το αιώνιο και πνευματικό, πρέπει να είμαστε έτοιμοι να το δεχτούμε. Προσευχόμαστε όπως ο ίδιος μας δίδαξε με το παράδειγμά Του στη Γεθσημανή «ει δυνατόν παρελθέτω το ποτήριον τούτο απ' εμού», αλλά είμαστε έτοιμοι να δεχθούμε το Πανάγιο θέλημά Του, όπως ο ίδιος και πάλι μας υπέδειξε: «Πλην ουχ ως εγώ θέλω αλλ' ως Σύ Πάτερ, γενηθήτω το θέλημά Σου». Αυτό που καθημερινά λέμε και στη Κυριακή Προσευχή, το Πάτερ ημών. Ο πνευματικός άνθρωπος είναι αυτός ο οποίος ξέρει να αξιοποιεί, «ως καλός οικονόμος», τις συνθήκες και τα δεδομένα της ζωής του και να ωφελείται πνευματικά από αυτά, και όπως έλεγε και ο Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης «και από το πικρό να βγάλει γλυκό».

Πρέπει να έχουμε υπόψιν μας αυτό που λένε και οι Πατέρες μας και ο Πανιερώτατος συχνά το επαναλαμβάνει, τη τελευταία ιδίως περίοδο στους λόγους του, ότι δηλαδή τίποτε δεν θα συμβεί περισσότερο και τίποτε λιγότερο από αυτό που ο Θεός θα επιτρέψει. Ο Χριστός ο ίδιος, ο οποίος συμβούλευε τότε στη Γεθσημανή τους τρεις μαθητές του, συμβουλεύει και εμάς σήμερα. «Γρηγορείτε και προσεύχεσθε για να μην πέσετε σε πειρασμό». Ο Χριστιανός πρέπει να είναι πάντοτε σε εγρήγορση και ετοιμότητα, αναμένοντας όπως ο καλός και φρόνιμος

δούλος, τότε θα έλθει ο Κύριός του. Ακόμη, εν καιρώ εσωτερικής και εξωτερικής ειρήνης και ησυχίας, πρέπει να ετοιμάζει τον εαυτό του με αγώνες πνευματικούς, για να έχει μέσα του «πνευματικά αντισώματα», ώστε όταν έλθουν οι μεγάλοι πειρασμοί, να έχει δυνάμεις να αντισταθεί και υπομονή να αντέξει, και να μην χάσει την πίστη του, όπως προειδοποίησε ο Χριστός στο Πέτρο, για να μην προδώσει το Κύριό του και τον αρνηθεί.

Ακόμη, ας μην χάνουμε το χρόνο και τις ψυχικές και πνευματικές μας δυνάμεις με το να ασχολούμαστε με εμμονή με το διάβολο, τον Αντίχριστο, τις ηλεκτρονικές ταυτότητες κ.α., εις βάρος του κυρίως μας αγώνα και της πνευματικής εργασίας, που είναι η μετάνοια, η προσευχή, η μετοχή μας στη μυστηριακή ζωή της εκκλησίας, η πνευματική μελέτη κ.α. Σίγουρα πρέπει να έχουμε γνώση και για τα ανωτέρω θέματα, αλλά δεν μπορούμε να εξαντλούμε τη πνευματική μας ζωή με την ενασχόληση μας αποκλειστικά με αυτά, και η καρδιά μας να παραμένει νεκρή και άγευστη της Θείας Χάριτος, και να μην έχει ουσιαστική και ζωντανή σχέση με το Χριστό. Διαφορετικά, θα ακούσουμε αυτό που έλεγε ο Χριστός στους Γραμματείς και Φαρισαίους: «Υποκριταί, τα σημεία των καιρών ίδετε, το δε σημείον του Υιού του ανθρώπου ού γινώσκετε;» και το άλλο «η Βασιλεία του Θεού ουκ έρχεται μετά παρατηρήσεως».

Γι' αυτό, ας παραμένουμε πιστά τέκνα της Εκκλησίας μας, της μόνης σωστικής κιβωτού και ας μην φοβόμαστε και να αγχωνόμαστε, αλλά ας έχουμε εμπιστοσύνη στο Χριστό μας και την Αγία του Εκκλησία υπακούοντας σ' αυτή και τους ποιμένες της, που ο Θεός έταξε να μας ποιμαίνουν. «Πᾶσαν τήν ζωήν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα» μας προτρέπει η Αγία μας Εκκλησία.

Εύχομαι το φως του Αναστάντος Χριστού να καταυγάζει τις ψυχές μας ώστε έχοντας τη βεβαία πίστη αλλά και την αίσθηση της παρουσίας του Αναστάντος Χριστού στη ψυχή και τη ζωή μας, να πορευόμαστε το δρόμο της ζωής μας «αφορώντες εις τον της πίστεως αρχηγόν και τελειωτήν Ιησούν».